

Mijn naam is Rianne van Uden, trotse moeder van drie jongens.

Sinds 1998 voetbal ik, of beter gezegd, ik doe een poging om een balletje te trappen. Bij SCI heb ik destijds een dameselftal opgestart en daaruit is een hechte vriendinnenclub ontstaan. In de jaren dat we zijn blijven voetballen, groeide onze vriendschap en ook ons talent. Na 20 jaar voetbal ik nog steeds, ondertussen bij de 30+ers, en komen er nieuwe vriendschappen binnen de club bij. Het is mooi om te zien dat we met meiden/ vrouwen van SCI en Gestel zijn samengekomen en perfect samen spelen. Wij zijn een mooie mix van gezelligheid en voetbal. Alsof we nooit elkaars tegenstanders zijn geweest. Helaas neemt het talent met het oplopen van mijn leeftijd weer af, maar de lol in het spelletje is gebleven.

Ik heb me beschikbaar gesteld als vertrouwenspersoon, omdat ik heel graag een bijdrage wil leveren aan de ontwikkeling van SCG'18. Ik vind het belangrijk dat leden en betrokkenen hun verhaal kwijt kunnen over zaken die niet altijd makkelijk bespreekbaar zijn. Vanuit mijn werk als pedagogische gezinsondersteuner ben ik gewend om vertrouwelijk om te gaan met wat me verteld wordt en handel daarin heel integer.

Elk onderwerp is bespreekbaar en ik bied je graag een luisterend oor. Neem gerust contact met me op dan praten we er vertrouwelijk over en gaan we samen opzoek naar een passende oplossing.

Mijn naam is Anton Minkels, getrouwd met Daniëlle en vader van Pip en Ties.

Zo'n beetje vanaf het moment dat ik kan kruipen beheerst voetbal mijn leven. Er waren weinig momenten op de dag dat ik niet met het spelletje bezig was. Op mijn vijfde mocht ik eindelijk bij een club gaan voetballen, en als rechtgeaarde Dungenaar speelde ik vanaf dat moment in het groen-wit. Die kleuren heb ik tot het moment dat ik [veel te vroeg] moest stoppen met voetballen verdedigd. Uitgezonderd de drie jaar dat ik in Tilburg in het mooiste shirt van Nederland heb mogen voetballen.

Bij Gestel kwam ik vanaf dat onze Ties bij de mini's begon. In de jeugd heb ik ze vele seizoenen getraind of als leider opgetreden. Prachtige jaren. Inmiddels speelt hij bij de JO19-1, in een zeer talentvolle groep spelers. Pip heeft op haar veertiende de overstap van het korfbal naar het voetbal gemaakt. Bij SCI zijn we destijds met een heerlijke groep enthousiaste meiden gestart. Omdat ze geen trainer hadden ben ik dat gaan doen en zo kwam ik vanaf dat moment bij zowel geel-zwart als rood-zwart. Mooi dat ik bij beide verenigingen taken heb mogen verrichten zodat ik de clubs allebei redelijk heb leren kennen.

De fusie heb ik meegemaakt via de werkgroep cultuur, waarin we nadachten over hoe de nieuwe club de bestaande culturen moest samenvoegen. In deze werkgroep hebben we ons ook hard gemaakt voor de vertrouwenspersoon. Naar mijn idee belangrijk om bij een club mensen te hebben die als onafhankelijk aanspreekpunt op kunnen treden bij persoonlijke problemen. Met mijn achtergrond als maatschappelijk werker is het me dit bepaald niet vreemd om hiermee om te gaan. Ik denk/ hoop een laagdrempelig iemand te zijn waar je gemakkelijk je vragen aan stelt en of je verhaal kwijt kunt. Schroom dan ook niet om me aan te spreken als je dat zou willen.

Ik vind het ontzettend leuk om deze taak voor SCG'18 te gaan vervullen. Na al die jaren met vele verschillende kleuren kan ik me vanaf volgend seizoen helemaal voor het blauw-zwart inzetten. Dat ik dit samen met Rianne ga doen zie ik als een grote meerwaarde.